

ประโยค ป.ธ. ๕
แปล ไทยเป็นมคร
สอบครั้งที่ ๒ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๐

๑. ฝ่ายนางมัลลิกานั้น ให้เรียกสะใภ้ทั้ง ๓๒ คนมาแล้ว พูดสอนว่า สามีมักของพวกเธอ ไม่มีความผิด ได้รับผลกระทบแต่ชาติปางก่อนของตนแล้ว พวกเธอ อย่าเศร้าโศกไปเลย อย่ารำไรไปเลย อย่าทำ(ผูก)ใจเจ็บแค้นเหนือ พระราชาเลย ฯ พวกนักสืบของพระราชา ฟังถ้อยคำนั้นแล้วกราบบังคมทูล พระราชาถึงข้อที่คนเหล่านั้นหาโทษ(ความผิด)ไม่ได้ ฯ พระราชา ถึงความ สลดพระทัย เสด็จไปนิเวศน์ของนางมัลลิกานั้น ทรงขอโทษนางมัลลิกาและ เหล่าสะใภ้ของนาง แล้วได้พระราชทานพรแก่นางมัลลิกา ฯ นางกราบทูลว่า พร ของเป็นพรอันหอมฉันรับไว้แล้วดังนี้ เมื่อพระราชาเสด็จ(กลับ)ไปแล้ว จึงถวายภัตเพื่ออุทิศส่วนกุศลแก่ผู้วายชนม์ อาบน้ำแล้ว(ขอ)เข้าเฝ้าพระราชา กราบทูลว่า ขอเดชะพระอาญามีพินเกล้า พระองค์พระราชทานพรแก่หม่อมฉัน แล้ว อนึ่ง หม่อมฉันมิได้มีความต้องการด้วยของอื่น(ใด) (เพียงแต่)ขอพระองค์ ทรงอนุญาตให้สะใภ้ทั้ง ๓๒ คนของหม่อมฉัน และตัวหม่อมฉันด้วย กลับไป เรือนสกุล(ของตน) เกิด ฯ พระราชาทรงรับคำแล้ว ฯ นางมัลลิกาส่งสะใภ้ ทั้ง ๓๒ คน ไปสู่ตระกูลของตนตามเดิมแม่ด้วยตนเอง ฯ นางได้ไปสู่เรือน แห่งตระกูลของตนในเมืองกุสินารา ฯ ฝ่ายพระราชาได้ พระราชทานตำแหน่ง เสนาบดีแก่ที่มการายนะ ผู้เป็นหลานพันธุละเสนาบดี ฯ ที่มการายนะนั้น คิดอยู่เสมอว่า ลุงของเราถูกพระราชาองค์นี้ฆ่าแล้ว จึงเที่ยวไปแสวงหาโทษ ของพระราชา ฯ ข่าว่า พระราชา นับตั้งแต่เวลาที่พันธุละเสนาบดีผู้ไม่มีความ ผิดถูกฆ่าแล้ว ทรงเร่าร้อนพระทัย ไม่ได้ได้รับความสบายพระหฤทัยเลย ไม่ได้ ได้รับความสุขในราชสมบัติเลย ฯ

๒. ในกาลนั้น พระศาสดาทรงอาศัยนิคมชื่อเมตพุปะของพวกเจ้า
 ศากยะประทับอยู่ ฯ พระราชาเสด็จไปที่นั่นแล้ว ทรงให้ตั้งค่ายในที่ที่ไม่ไกล
 จากพระอารามแล้ว เสด็จไปวิหารด้วยบริวารเป็นอันมาก ด้วยทรงพระดำริว่า
 จักถวายบังคมพระบรมศาสดา พระราชทานเครื่องราชกกุธภัณฑ์ แก่ที่ฆมารายนะ
 เสนาบดี พระองค์เดียวเท่านั้น เสด็จเข้าไปยังพระคันธกุฎี ฯ เรื่องทั้งหมดพึง
 ทราบโดยทำนองแห่งธรรมเจติยสูตร ฯ เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปยังพระคันธกุฎี
 ที่ฆมารายนะเสนาบดี จึงถือเอาเครื่องราชกกุธภัณฑ์เหล่านั้น ทำวิทูทกะ
 ให้เป็นพระราชา เหลือม้าตัวหนึ่ง และหญิงเจ้าหน้าที่ฝ่ายในคนหนึ่ง ได้กลับไป
 ไปยังเมืองสาวัตถีแล้ว ฯ พระราชาสนทนาปิยถกกับพระบรมศาสดาแล้ว
 เสด็จออกมา ไม่พบ(เหล่า)เสนา จึงตรัสถามหญิงผู้นั้น ทรงสดับเรื่องนั้นแล้ว
 ดำริว่า เราจักพาหลานไปจับวิทูทกะดังนี้แล้ว เสด็จไปกรุงราชคฤห์ เสด็จถึง
 พระนคร เมื่อประตู(พระนคร)เขาปิดแล้วในเวลาวิกาล จึงบรรทมที่ศาลาแห่งหนึ่ง
 ทรงตรากตรำเพราะลมและแดด ได้สวรรคตในที่นั่นนั่นแล ในเวลากลางคืน ฯ
 เมื่อราตรีสว่างแล้ว ชาวเมืองได้ยินเสียงของหญิงคนนั้นเพื่อรำพันอยู่ว่า ข้าแต่
 สมมติเทพ จอมรินทรปิ่นโกศล พระองค์กลายเป็นบุคลลผู้นำอนาถนักรแล้ว
 จึงกราบทูลแก่พระราชา ฯ ท้าวเธอ รับสั่งให้ออกเมรุถวายพระเพลิงพระบรมศพ
 แก่พระเจ้าลุง ด้วยเครื่องสักการะอันยิ่งใหญ่ ฯ

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ป.ธ. ๕
แปล ไทยเป็นมคร

๑. สาปี ทวตฺตีสสุณิสายो ปกโกสาเปตฺวา ตุมหากํ สามิกานิ
 นิรปราชา อตฺตโน ปุริมกมฺมผลํ ลภีสุ ตุมฺहे มา โสจิตฺถ มา ปรีเทวิตฺถ
 รมฺโหล อุปฺริ มโนปโทสํ มา กริตฺถาติ โอวทึ ฯ รมฺโหล จรปฺริสา ตํ กถํ
 สุตฺวา เตสํ นิทุโทสทาวํ รมฺโหล กถียีสุ ฯ ราชสา สํเวคปฺปตฺโต ตสฺสา
 นิเวสนํ คนฺตฺวา มลฺลิกถจ สฺณนิสายो จสฺสา ขมาเปตฺวา มลฺลิกาย วรํ
 อทาสี ฯ สา วโร คหิตฺโต เม โหตุติ วตฺวา ตสฺมี คเต มตฺกภตฺตํ ทตฺวา
 นหาตฺวา ราชานํ อุปสงฺกมิตฺวา เทว ตุมฺเหหิ เม วโร ทินฺโน มยฺหถจ
 อถฺเณน อตฺถโถ นตฺถิ ทวตฺตีสาย จ เม สฺณนิสานํ มมถจ กุลฆรคมนํ
 อนุชานาถาติ อาท ฯ ราชสา สมปฺปฏิจฺฉิ ฯ สยปี ทวตฺตีสสุณิสาย ยถาสกานิ
 กุลานิ เปเสติ ฯ สา กุสินารายํ อตฺตโน กุลฆรํ อคฺมาสิ ฯ ราชายี
 พนฺธุลเสนาปติโน ภาคินยฺยสฺส ทิมการายนสฺส นาม เสนาปติจฺฉานํ
 อทาสี ฯ โส ปน มาตฺถโถ เม อิมินา มาริตฺติ รมฺโหล โอดารํ คเวสนฺโต
 วิจฺรติ ฯ ราชสา กิร นิรปราชสฺส พนฺธุลสฺส มาริตกาลโต ปญฺจาย วิปฺปฏิสาร์
 หุตฺวา จิตฺตสฺสาทํ น ลภติ รชฺชสฺสํ นานูโกติ ฯ

๒. ตทา สตฺถา สากิยานํ เมทพฺพํ นาม นิคมํ นิสฺสาย วิหฺรติ ฯ
 ราชสา ตตฺถ คนฺตฺวา อารามโต อวิทุเร ขนฺธาวารํ นิวาเสตฺวา มหนฺเตน
 ปรีวารเณ สตฺถารํ วนฺทิสฺสามีติ วิหารํ คนฺตฺวา ราชกกุฏภณฺฑานิ
 ทิมการายนสฺส ทตฺวา เอกโกว คนฺธกฺฎี ปาวีสิ ฯ สพฺพํ ชมฺมเจตฺย-
 สุตฺตนิยามเณ เวทิตพฺพํ ฯ ตสฺมี คนฺธกฺฎี ปวิญฺเจ ทิมการายโน
 ตานิ ราชกกุฏภณฺฑานิ คเหตุวา วิฑูทภํ ราชานํ กตฺวา เอกํ อสฺสํ
 เอกถจ อุปฺญชานการิกํ มาตฺถคามํ จเปตฺวา นิวตฺเตตฺวา สาวตฺถี อคฺมาสิ ฯ

ราชธา สตุถารา สทุธิ ปิยถถิ กถตุวา นิถุขนุโต สนน อธิสุวา ตั
 มาตุคามั ปุจถิตวา ตั ปวตุตี สตุวา ภาถินัยยั อาทาย กนตุวา วิถุทถั
 คเหตุสสามิติ ราชกนนคริ กจถนุโต วิกาถ ทวาเรสุ ปัททิตตุ นคริ
 ปตุวา อถิสสา สาลาย นิปชชิตวา วาตาตปถิลนุโต รตุติภาถ ตตุถว
 กาลมกาสิ ๑ วิภาตาย รตุติยา ทว โถสถนรินท อนาถ ชาติสิติ
 วิลปนุติยา ตตุสา อิตถิยา สทุทั สตุวา รณไว อารอเจตุ ๑ โส
 มาตุลลลล มหนนถน สกกาเรน สริริถิจั กอารสิ ๑
